

Artroskopik menisektomilerde elektrokoter kullanımı

Hakan Özdemir⁽¹⁾, Dursun Demirağ⁽²⁾, Merter Özenci⁽³⁾, Ahmet Turan Aydin⁽⁴⁾

Elektrokoter: 1980'li yıllarda beri özellikle kompleks menisküs lezyonlarının rezeksiyonunda, lateral retinakuler release ve plika rezeksiyonları ile artroliz gereken vakalarda kullanılmaktadır. Bu çalışmada Ocak 1992 - Ocak 1998 tarihleri arasında kliniğimizde uygulanan toplam 661 artroskopik menisektomi olgusundan koter kullanımın 23'ü değerlendirilmiş, bu olgulara ait intraoperatif ve postoperatif bulgular literatür bilgileri eşliğinde tartışılmıştır. Çalışmada özellikle longitudinal ve komplet longitudinal menisküs lezyonları ile diskoid menisküs varlığında koter kullanımının efektif bir yöntem olduğu ortaya konurken, koter kullanımına ait komplikasyonların, zannedilenin aksine, oldukça düşük olduğu saptanmıştır.

Anahtar kelime: Artroskopi, menisektomi, elektrokoter

Use of electrocautery on the arthroscopic meniscectomy

Electrosurgery has been used for resection of meniscal resections, lateral retinacular release, plica cutting and arthrolysis for 1980's. From 1992 January to 1998 January, 661 arthroscopic meniscectomies were performed in our clinic. In this study, we evaluated 23 electrosurgical meniscectomy cases and their intraoperative and postoperative problems. Electrosurgical technique is an effective method for resection of bucket handle, longitudinal and peripheral meniscal tears and discoid meniscus cases. Furthermore, complication rate of this technique is fewer than expected.

Keywords: Arthroscopy, meniscectomy, electrocautery

Artroskopik girişimler effektiviteleri ve minimal invaziv teknikleri sayesinde ortopedinin rutin uygulaması olarak yaklaşık 60 yıldan beri kullanılmaktadır. Mekanik aletlerin neden olduğu iyatrojenik kırılgınlıklar yaralanmalarından korunmak için 1980'li yılların başından itibaren, özellikle meniskal lezyonlarda elektrokoter kullanımı yaygınlaşmaya başlamıştır. Bu teknik, mekanik yaranma oranını düşürmekle birlikte, bünyesinde kendine özgü sorunları da taşımaktadır.

Bu çalışmada, literatür verileri eşliğinde, kliniğimizde son 5 yıl içinde yapılan elektrokoter uygulamaları ile bu uygulamaların avantaj ve dezavantajları tartışılmaya çalışılmıştır.

Hastalar ve yöntem

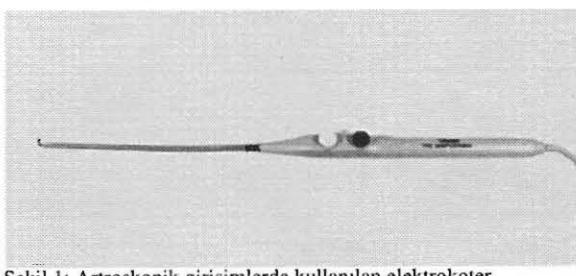
Ocak 1992 - Ocak 1998 tarihleri arasında kliniğimizde uygulanan toplam 1327 diz artroskopisi olgusunun 661'ine (% 49.8) total, subtotal ya da parsiyel menisektomi uygulanmıştır. Bu hastaların 23'ünde (% 3.5) elektrokoter ile menisektomi yapılmıştır. 18'i erkek (% 78.2), 5'i kadın (% 21.8) olan 23 hasta, koter kullanımını gerektiren patolojiler, girişim süresi ve kotere bağlı iyatrojenik yaralanmalar açısından değerlendirilmiştir. Değerlendirme, kliniğimizde kullanılan standart artroskopi formları üzerinden yapılmıştır.

Teknik

Elektrocerrahide kullanılacak olacak cihazın aşağıdaki özellikleri taşıması gerekmektedir;

1. Termal doku nekrozunun az olması için, ince bir elektrod ve güç kontrollu koter kullanılmalıdır (8).
2. Elektrodun çapı küçük, mekanik sağlamlığı yüksek olmalıdır (3).
3. Elektrodun yüzeyi yeterli kalınlıkta izolasyon malzemesi ile kaplanmış olmalı ve şekli proba benzemelidir (3).
4. Meniskal dokudaki koagülasyon nekrozunun az olması için % 1.5 Glycine içeren solüsyonlar kullanılmalıdır (1).

Yukarıdaki temel prensipler çerçevesinde, operasyonlarda kullandığımız elektrokoter Martin Elektrotom 390 marka ve monopolar olup, 300-350 W'lık voltaj uygulanmasına izin vermektedir. Elektrod, 3 mm. çapında, ucu kanca şeklinde kıvrılmıştı. En distaldeki 4 mm.'lık kısmı dışındaki bölümleri plastik içeriği bir malzeme ile izole edilmişti (Şekil 1). Koterin kullanılması aşamasında eklem, nonelektrolit solüsyon ile şişirildikten sonra elektrod, probe gibi

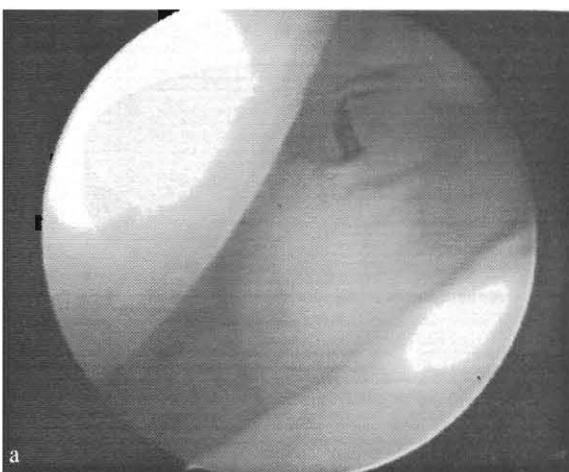
Şekil 1: Artroskopik girişimlerde kullanılan elektrokoter

(1) Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Yard. Doç. Dr.

(2) Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Araştırma Görevlisi

(3) Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Uzman Dr.

(4) Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Prof. Dr.

Şekil 2a: Medial menisküs orta boynuz kova sapi yirtıkla elektrokoter kullanımı. Elektrokoter ile inkomplant rezeksyon

Şekil 2b: İnkompplant menisküs rezeksyonu trokar izi yapılan sahanın probe ile kontrolü

dize uygulandı. Elektrod; menisküs ön boynuzunda retrograd, arka boynuzunda ise anterograd olarak kullanıldı (Şekil 2).

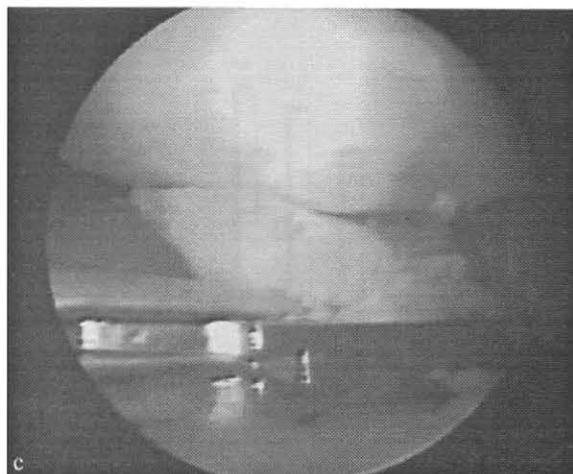
Bulgular

18'i erkek, 5'i kadın olan toplam 23 hastanın ortalaması yaşı 32 (en küçük 14, en büyük 59) olup, 11 hastada sağ (% 47.8), 12 hastada sol (% 52.2) dize müdahale edilmiştir.

23 hastanın 15'ine (% 65.2) medial menisküs, 8'ine (% 34.8) lateral menisküs lzyonu nedeniyle artroskopik girişim uygulanmıştır.

Koter kullanılarak menisektomi uygulanan 23 hastanın yıllara göre dağılımı ve bu olguların o yıla ait total artroskopik menisektomi sayısına oranı Şekil 3'de, hastaların mevcut patolojileri ise Şekil 4'de gösterilmiştir.

Bu 23 hastanın dışında lateral plika hipertrofisi olan bir hastaya koter kullanılarak plika rezeksyonu,

Şekil 2c: Trokar izinin tizerinden punch ile yapılan menisküs rezeksyonu

ELPS (lateral excessive compression syndrome) olan bir diğer hastaya da lateral retinakuler release yapılmıştır.

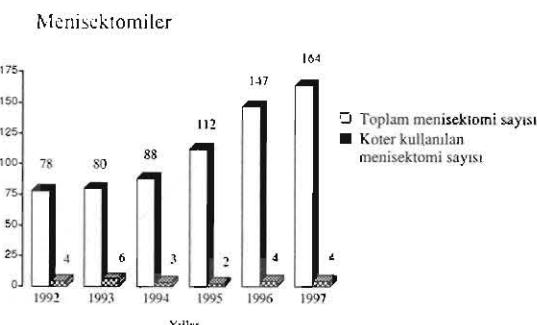
Meniskal patolojisi olan ve elektrocerrahi uygulanan 23 hastanın ameliyat süresi 30-60 dakika, ortalamama ameliyat süresi ise 42 dakika olarak saptanmıştır. Bu hastaların sadece 1'inde (% 4.3) tibial platoda iyatrojenik koter yaralanması oluşurken, postoperatif dönemde hiçbir hastada diz eklemine ait şişlik, hematom ve alışılagelmişin dışında ağrı gözlenmemiştir.

Tartışma

Hernekadar günümüzdeki teknolojik gelişmelerle artroskopik cerrahide lazer kullanımı popüler hale gelmişse de, elektrokoter hala kullanılan bir yöntem olmaya devam etmektedir.

Elektrokoter; dizde meniskal, sinovyal ve retinakuler patolojilerde kullanılmaktadır. Koter kullanımı, özellikle menisküsün normal anatomik yapısından farklı olarak daha kalın ve sert yapılı olduğu diskoid menisküs vakalarında cerraha öncünlü bir avantaj sağlar. Ayrıca mekanik artroskopik cerrahi aletlerle müdahalenin çoğu kez problemlü olduğu kova sapi, periferik longitudinal ve kompleks yırtıklarda da müdahaleyi kolaylaştırır ve girişim süresini kısaltır (6). Bütün çalışmamızda müdahale edilen 23 hastanın tümündeki yırtık tipleri dağılımı da bu görüşü destekler niteliktedir (Şekil 4).

Çalışmamıza dahil hastaların ortalaması girişim süresi 42 dakika olarak tesbit edilmiştir. Buna karşın mekanik artroskopik cerrahi aletlerle yapılan menisektomilerdeki ortalaması süreümüz 53 dakikadır. Bu da, daha az anestezi, daha kısa turnike uygulaması ve daha az komplikasyon demektir. Miller ve arkadaşıları (7) elektrokoterin kullanıldığı menisektomi vakalarında, kalan menisküste çokince bir tabakada termal hasar oluştuğunu bildirmişlerdir. Ancak Bert (2) elektrokoter ile menisektomi yapılmış olgulara en az 6 ay sonra reartroskopi yapmış ve ilk menisektomi sahasından aldığı biyopsilerde elektrotermal hasar

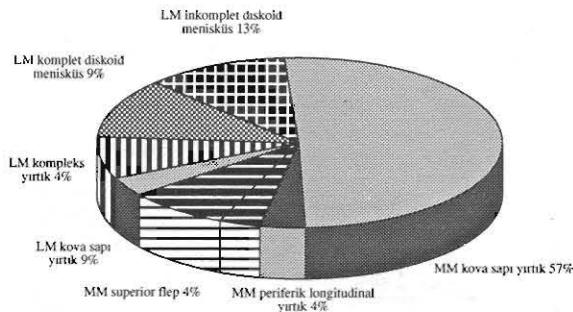
Şekil 3: Koter kullanılarak yapılan menisektomilerin yıllara göre dağılımı

bulgusu olmadığını rapor etmiştir. Tavşanlar üzerinde yapılan bir haşka çalışmada ise koter kullanımından 3 ay sonra menisektomi sırasında hipersellüler dens kollajen matriksi üreten bir doku yanıtı olduğu, 6. ayda spontan doku tamirinin tamamlanarak menisküs yüzeyinin kontrol grubu spesmenlerinden farklı olmadığı bildirilmiştir (10).

Artroskopik cerrahide elektrokoter kullanımında belki de en ciddi sorun menisektomi sırasında menisküsün altında kalan artiküler yüzeyin korunamamasıdır. Bert, yaptığı detaylı araştırmada, orjinal serilerde, koterle bağlı artiküler yüzey yaralanma insidansını % 4 den az olarak bildirmiştir (2). Bizim serimizde ise aynı oran % 4.3 (1 hasta) olarak saptanmıştır. Kliniğimizde yapılan bir başka çalışmada, müdahale edilmiş menisküs lezyonları sonrasında % 36.3 oranında iyatrojenik kıkıldık lezyonuoluştugu reartroskopik olarak tespit edilmiştir (9). Aynı kliniğe ait bu iki çalışmanın sonucu karşılaştırıldığında, dikkatli koter kullanımının zannedildiği kadar yüksek oranda iyatrojenik kartilaj lezyonuna neden olmadığı görülmektedir.

Bunun yanında ilk artroskopide iyatrojenik koter yaralanması olan vakaların 9 ay - 4 yıl sonraki ikincil artroskopilerinde termal yaralanma sırasında belirgin bir hasar olmadığı bildirilmiştir (2). Gallick ve Keene koter kullanımıyla diz içinde iyi bir hemostaz sağladığını, bunun da postoperatif dönemde ağrı ve şişliği azaltarak daha erken dönemde rehabilitasyona imkan verdigini rapor etmişlerdir (4, 5). Bizim çalışmamızdaki hastaların hiçbirinde alışılmışın dışında ağrı, şişlik ve hematomun olmayı Keene ve Gallick'in bu bulgularını destekler niteliktedir.

Artroskopik işlemde kullanılan mekanik cerrahi aletlere göre daha ince yapılmışına rağmen, özellikle, hastanın anatomiği yapısı ve/veya anestezije ait sorunlar nedeniyle dizin yeterince açılamadığı hastalardaki menisküs arka boynuz lezyonlarına koter ile müdahale sırasında iyatrojenik kondral yaralanmalarla karşılaşılabilir. Bu gibi durumlarda ilk olarak menisküs yüzeyine koter ile rezeksiyon sınırlarında inkomplet bir kesi yapılmış (traktör izi) ardından aynı hat kullanılarak punch yardımıyla menisektomi yapılması, kondral yaralanma olasılığını azaltan bir yöntem olarak, kliniğimizde zaman zaman uygulanmaktadır.

Şekil 4: Koter kullanılarak menisektomi uygulanan hastaların mevcut patolojileri

Sonuç

Yaklaşık 60 yıldan beri gerek tanışal, gerekse tedavi amaçlı kullanılan artroskopik cerrahide özellikle periferik, kova sapi ve kompleks menisküs lezyonları ile diskoid menisküs ait patolojilerin varlığında koter kullanımı avantajlı, kolay ve emniyetli bir yöntem olarak dikkati çekmektedir.

Değişik zamanlarda yapılan çalışmalar koter kullanımına özgü problemlerin zannedilenin aksine son derece düşük oranda olduğunu göstermiştir. Bu nedenle gerekli olduğuna inanılan durumlarda elektrokoter kullanımından çekinilmemeli ancak; özellikle tecrübezi ellerde, koter kullanımının ciddi kondral yaralanmalarla sonuçlanabileceği de unutulmamalıdır.

Kaynaklar

1. Balduini FC, Peff TC, Torg JS: Application of electrothermal energy in arthroscopy. *Arthroscopy* 1 (4): 259-263, 1985.
2. Bert JM: Use of an electrocautery loop probe for arthroscopic meniscectomy: a five-year experience with results, indications and complications. *Arthroscopy* 8 (2): 148-156, 1992.
3. Bueb G, Eitenmüller R, Theib E, Hutterer F: Meniskusresektion mit Diathermie. Optimierung der Instrumentenisolations mit Keramikbeschichtung. In: Hofer H. Eds. Fortschritte in der Arthroskopie. Stuttgart etc: Ferdinand Enke Verlag, 197-205, 1985.
4. Gallick GS, Brina JA, Fox JM: Electrosurgery in operative arthroscopy. *Clin Sports Med* 6 (3): 607-618, 1987.
5. Keene GC, Paterson RS, Teague DC.: Advances in art.hroscopic surgery. *Clin Orthop Nov*; 224: 64-70, 1987
6. Kramer J, Rosenthal A, Moraldo M, Muller KM: Electrosurgery in arthroscopy. *Arthroscopy* 8 (1): 125-129, 1992.
7. Miller GK, Drennan DB, Maylahn DJ: The effect of technique on histology of arthroscopic partial meniscectomy with electrosurgery. *Arthroscopy*, 3 (1): 36-44, 1987
8. Plotz W, Fastenmeier K, Burgkart R, Hipp E: Optimization of high-frequency electrosurgery of the meniscus. *Knee Surg. Sports Traumatol Arthrosc* 5 (3): 184-188, 1997.
9. Özdemir H, Tunay S, Aydin AT, Altinel E: Diz ekleminde reartroskopi uygulamaları. *Acta Orthop et Traumatol Turc* 31(5):472-475, 1997.
- 10 Schosheim PM, Caspari RB: Evaluation of electrosurgical meniscectomy in rabbits. *Arthroscopy* 2 (2): 71-76, 1986.

Yazışma Adresi :

*Yard.Doç.Dr. Hakan Özdemir
Akdeniz Üniversitesi Tip Fakültesi
Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı
Antalya, Türkiye*